

havde søgt om det, men de var kriminelle, og derfor havde de ikke fået det. Tænk, hvis de havde fået det, så havde de været umulige at udvise.

Det er et forhold, hvor vi virkelig må til at være realistiske, og danskunderskaber i den strenghedsgrad, vi kræver det, er en del af realiteten.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Portene til det danske hus stod i mange år meget åbne. Det er et billede, hr. Søren Krarup ofte har brugt. Men jeg vil så sige, at det danske hus har mange rum. Der er det rum, man først kommer ind i ad den åbne port, som engang stod meget åben, som vi i fællesskab har lukket meget i – alt for meget, synes nogle.

Det er det rum, der giver mennesker mulighed for at leve i Danmark, for at tjene deres brød her, for at nyde godt af det velfærdssamfund vi har. Det er det, der måske giver anledning til det, som hr. Søren Krarup kalder en folkevandring. I hvert fald er det et mægtigt pres.

Så er der det næste rum. Det er der, hvor man har permanent opholdstilladelse, og så kan man ikke sådan bare lige smides ud – dog kan man blive det, hvis man begår grov kriminalitet. Så er der det sidste rum, det rum, hvor man så har fået indfødsret.

Min pointe er, at alle de mange mennesker, der er kommet ind ad den første dør, dengang portene stod vidt åbne, altså også skal have en ordentlig mulighed for, hvis de ellers kvalificerer sig til det, at komme igennem de næste. Det er faktisk det, vi taler om her.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Når fru Else Theill Sørensen siger, at de enorme problemer, som udlændingepolitikken har skabt, og som vi står over for nu, ikke har noget med indfødsretsspørgsmålet at gøre, så vil jeg sige: Jo, det har. Indfødsretsspørgsmålet er hele nøglen, for det at få indfødsret er at blive folketingsvælger, og det vil sige fremover at kunne bestemme Danmarks fremtidige skæbne.

Hvis den forfærdelige udvikling med hensyn til at kaste indfødsret i grams havde fået lov til at fortsætte, så kunne man forestille sig, at regeringsskiftet i 2001 havde været en umulighed for tid og evighed.

Så vil jeg sige, at det jo ikke passer, at vi bare var glade og tilfredse ved den aftale, vi indgik i

maj 2002, men at vi så opdagede, at der alligevel kom for mange ind. Nej, vi opdagede, at aftalen var misligholdt, og integrationsministeren indrømmede det. Den prøve, vi havde ønsket i sprog, dansk kultur, samfundsforhold og historie, var ikke blevet til noget.

Når fru Else Theill Sørensen siger, at vi har sprogkrav, som almindelige mennesker ikke kan leve op til, vil jeg sige, at det er almindelige mennesker, det er børn i 9. klasse – 9. klasse, som alle danske børn går igennem.

Kl. 10.05

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg er da glad for at få lov til at præcisere, at jeg sandelig også mener, at det har noget at gøre med hele udlændingepolitikken, hvordan vi tildeler indfødsret, fordi man derved får stemmeret. Det har jeg gang på gang slået på. Men jeg har bare sagt, at denne enøjede fokusering på et meget højt sprogkrav jo ikke forhindrer de der fundamentalistiske kræfter i at sidde for åben skærm og udstede forbandelser over det danske samfund på flydende, formfuldendt dansk; det forhindrer vi altså ikke ved, at de ikke får indfødsret. Og det er jo dem og deres virke, vi i virkeligheden skulle kaste vores kræfter ind imod.

Jeg er helt enig med hr. Jesper Langballe, med Dansk Folkeparti; Det Konservative Folkeparti har altid lagt stor vægt på netop spørgsmålet om indfødsret. Det skal ikke kastes i grams. Der skal stilles strenge krav.

Med hensyn til 9. klasse er der altså også mange almindelige danske børn, der går ud af 9. klasse uden at have det karaktergennemsnit, som Dansk Folkeparti vil kræve, for at man får dansk indfødsret. Mange af dem eller rettere sagt langt de fleste, sandsynligvis dem alle, bliver gode danske samfundsborgere med stemmeret og det hele.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Fru Else Theill Sørensen har ret i, at Det Konservative Folkeparti har en hæder værdig status også med hensyn til de tidligere retningslinjer for tildeling af indfødsret, hvor De Konservative stod uden for det rædselsfulde såkaldte kontor-cirkulære, som der var parlamentarisk flertal for.

Men jeg må så sige, at når fru Else Theill Sørensen siger, at vi stiller meget høje sprogkrav, så er der ikke nogen mening i det. Da man opdagede, at aftalen rent faktisk var misligholdt, og at